

סגולת 'אנא בכוח' - לסייע לנברא להתעלות

אם כן, התפילה היא פעולה נכבדת של עילוי הניצוצות, ביטוי תשוקת הנבראים אל מקורם. כך גם הדומם משתוקק לבוראו, אלא שהוא 'דומם', אולם, אינו יכול לבטא את עומק כיסופיו. והאדם מישראל הוא הפה של ההוויה כולה המביע את תשוקתה לאלוהיה. במסגרת התפילות נמצאת תפילת 'אָנָּא בְּכֹחַ', שמתמקדת בתנועת ההתעלות, ובחשיפת התשוקה הבלועה בנבראים והעלאתם לעילא.

הוא אשר מלמד רבנו האריז"ל שתפילה זו ו"סגולת בחינת שם בן מ"ב הזה, הוא להעלות כל הניצוצות של קדושה"^כ. על כן, סגולתה של תפילה זו היא לסייע לניצוצות הקודש לעלות בכוח שמות הקודש שבה, שמהם נעשה הכל, כך מתגבר כוח הקדושה שבנבראים, מתאמץ לעלות, ובתוספת כוח מנצח הוא את כל המעכבים המפריעים לו בעילוי, להתברר בחלקיו הטובים מכל הרע הסובב אותם, ולהתאמץ בחילא יתיר לעלות ולהיתקן.

(שמואל א טז יח), על כן היה רועה (שם יט) כנ"ל. גם מצינו באבות העולם כולם, שהיו רועי מקנה). וזה בחינת (ישעיה כד טז): 'מכנף הארץ זמרת שמענו', הינו שזמירות וניגונים יוצאים מכנף הארץ, כי על ידי העשבים הגדלים בארץ נעשה ניגון כנ"ל. ועל ידי שהרועה יודע הניגון, על ידי זה הוא נותן כוח בהעשבים, ואזי יש לבהמות לאכול. וזה בחינת (שיר השירים ב יב) 'הנצנים נראו בארץ, עת הזמיר הגיע', הינו שהניצנים גדלים בארץ על ידי הזמר והניגון השייך להם כנ"ל. נמצא שעל ידי הזמר והניגון שהרועה יודע, הוא נותן כוח בעשבים, ויש מרעה לבהמות".

והנה עניין העילוי שנעשה על ידי שם מ"ב וסוד 'אנא בכוח' הובא כמה וכמה פעמים בשער הכוונות, ונציין חלקם - א. בכניסה לבית הכנסת יכוון בשם זה קודם התפילה, והיא הכנה לקראת פעולת התפילה שבמהותה היא עילוי הנבראים (דרושי כוונת הברכות). ב. 'אנא בכוח' בקרבנות, סוד עילוי עולם העשיה ליצירה הנעשה בקרבנות (דרושי תפילת השחר דרוש ג). ג. בפרשת התמיד, כוונה במילה 'עולת', העולה גימטריא 'אבגית"ץ', בסוד עילוי העולמות וכלי הרע המעכבם (שם). ד. כוונה בדילוג הרגליים בזמן הקדושה, שהוא בסוד 'אנא בכוח' (חזרת עמידה דרוש ג). ה. כוונת קריאת שמע שעל המיטה, מ"ב תיבות בשמע ישראל, להעלות בחינת הראש למעלה (דרושי הלילה דרוש ה). ו. אמירת 'אנא בכוח' בקריאת שמע שעל המיטה, ויכוון להעלות נפשו ורוחו ונשמתו למעלה בזמן השינה (שם). ז. בקבלת שבת עולים העולמות למעלה למדרגת השבת, וב'מזמור לדוד הבו' כוונה ב'אנא בכוח' לצורך עילוי העולמות (דרושי סדר שבת דרוש א ודרושי קבלת שבת דרוש א). ח. ספירת העומר יכוון בכל שבוע בפסוק אחר, ובכל יום מילה אחת, בסוד עילוי האדם והכשרתו למתן תורה (דרושי פסח דרוש יא-יב). ט. אחד מכוונות 'שברים' שבתקיעת שופר כולל עניין 'אנא בכוח' (דרושי ראש השנה דרוש ט). י. עניין עילוי השכינה ביום הכיפורים למדרגת הבינה, רמוז בה גם סוד 'אנא בכוח' (דרושי יום הכיפורים דרוש ג).

זוהי פעולה נעלמת ונסתרת, המשפיעה על כל מערכות ההוויה, להביאם לשיכלולם ולתיקונם. ובייחוד פועלת תפילה זו על נשמות ישראל, שהם נקודות המרכז העיקריות של ההוויה, להתגבר בכוח רב, להמשיך בהם שפע קודש עליון, מכוח שמות הקודש שבתפילה זו (ראה תשובת הרשב"א א רכ, והוכאה לעיל בהערה), ולהגביך בהם עוז ותעצומות, לקום ולהתעודד, לנצח כל אויב וכל צר, פרטי וכללי, גשמי ורוחני, ולהוסיף בכל עת עוד עילוי ועוד תיקון, עוד חשק ועוד התעוררות, בהתרוממות מעלה מעלה, לאור באור החיים.

המינון והויסות הנכון של האור

(כ"ז)

נציין, שמצינו עוד פעולות לתכונת מידת הגבורה, והיא למעשה פעולת את הצמצום ואת ויסות האור, ויוצרת את היחס הנכון בין הנברא ובין בוראו, להעמידו על גבולו ומקומו, שמצד אחד לא ירד רחוק מְי ממצילו, ומצד שני שלא יתגבר באור ועילוי, ויתבטל ממציאותו וממדרגתו הראויה לו.

ובאמת, כך הורה ולימד רבנו קודש קודשים, מרן הרש"ש זיע"א, בביאור תפילת 'אָנָּא פְּכִי', שמלבד מה שמבואר בספרים שתכונת תפילה זו היא כוח העילוי, הוסיף בה יסוד חשוב מאוד, שמחדד היטב את תהליך ההתעלות של העולם, בצורתו השלמה והכוללת, וזו לשונו (נהר שלום כה ב, עם התאמת לשונו לציבור):

"והנה עניין שם מ"ב הוא זה, הנה נודע כי כל עולם עליון הוא מקור ושורש למה שלמטה ממנו כנודע... וכן על דרך זה מעולם לעולם שלמעלה ממנו... והנה טבע האור העליון חפצו וחשקו ותאוותו לעלות למקורו ושורשו להיכלל ולהידבק שם כשלהבת קשורה בגחלת, ואם ככה יעשה יתבטל מהות תיקונו. לפיכך שם המאציל לכל בחינה יראה פנימית שלא יעלה האור ההוא ויכנס פנימה יותר מהראוי לו, וגם יראה חיצונית וחוק וגבול, שלא ירד למטה ויצא יותר ממדרגתו. והנה יראה זו היא שם מ"ב שהוא בחינת 'גבורה' כמספר 'יראה', ושם זה הוא האוחז ומעכב לאור העליון שלא יעלה יותר מהראוי לו ושלא ירד יותר מגבולו".

אם כן, מלמד אותנו רבנו הרש"ש שעניין שם מ"ב הוא הויסות הנכון של הנבראים והעמדתם במדרגתם הראויה להם. ובאמת, עיקר תיקון העולם הוא בחינת המיקום הנכון של כל אחד במדרגתו. שכן ריבוי אור אינו טוב, לא פחות ממיעוט אור והחשכה והתעבות מרובה. התיקון הראוי הוא היות כל אחד במקומו ובמדרגתו.

שקלי סיים | 10

הבאת זה סוד פעולת בריאת העולם, המשערת את הנבראים ונותנת לכל אחד כדי
סלוח לקבל את האוד.

ו-ב-ז-